

B8-0255/2019 }
B8-0256/2019 }
B8-0258/2019 }
B8-0259/2019 }
B8-0260/2019 } RC1

17.4.2019

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 135. cikkének (5) bekezdése és 123. cikkének (4) bekezdése alapján

amely a következő állásfoglalási indítványok helyébe lép:

B8-0255/2019 (ECR)
B8-0256/2019 (Verts/ALE)
B8-0258/2019 (S&D)
B8-0259/2019 (PPE)
B8-0260/2019 (ALDE)

Kínáról, különösen a vallási és etnikai kisebbségek helyzetéről
(2019/2690(RSP))

Cristian Dan Preda, Michaela Šojdrová, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Esther de Lange, Jarosław Wałęsa, Romana Tomc, Csaba Sógor, Pavel Svoboda, Milan Zver, Tunne Kelam, Tomáš Zdechovský, David McAllister, Adam Szejnfeld, Andrzej Grzyb, Inese Vaidere, Seán Kelly, Andrey Kovatchev, Marijana Petir, Sandra Kalniete, Laima Liucija Andrikienė, Krzysztof Hetman, Julia Pitera, László Tőkés, Elmar Brok
a PPE képviselőcsoport nevében
Elena Valenciano, Soraya Post, Jo Leinen
az S&D képviselőcsoport nevében
Charles Tannock, Bas Belder, Monica Macovei, Branislav Škripek, Anna Elżbieta Fotyga

RC\1182805HU.docx

PE637.753v01-00 }
PE637.754v01-00 }
PE637.756v01-00 }
PE637.757v01-00 }
PE637.758v01-00 } RC1

az ECR képviselőcsoport nevében

**Nathalie Griesbeck, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea,
Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, María Teresa Giménez
Barbat, Marian Harkin, Petr Ježek, Louis Michel, Javier Nart,
Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Carolina Punset,
Frédérique Ries, Robert Rochefort, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic,
Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Mirja Vehkaperä**

az ALDE képviselőcsoport nevében

**Barbara Lochbihler, Reinhard Bütikofer, Heidi Hautala, Indrek Tarand,
Helga Trüpel**

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása Kínáról, különösen a vallási és etnikai kisebbségek helyzetéről
(2019/2690(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kínai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Kínáról, a kisebbségek jogairól és a halálbüntetés alkalmazásáról szóló 2009. november 26-i¹, a kashgari helyzetről és az ottani kulturális örökségről (Hszincsiang-Ujgur Autonóm Terület, Kína) szóló 2011. március 10-i², a Larung Gar Tibeti Buddhista Akadémia és Ilham Tohti ügyéről szóló 2016. december 15-i³, az EU és Kína közötti kapcsolatok helyzetéről szóló 2018. szeptember 12-i⁴ és az ujugurok és kazahok Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen történő tömeges, önkényes fogva tartásáról szóló 2018. október 4-i⁵ állásfoglalására,
- tekintettel a 2003-ban elindított EU–Kína stratégiai partnerségre, valamint az Európai Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2016. június 22-i, „A Kínára vonatkozó új uniós stratégia elemei” című közös közleményére (JOIN(2016)0030),
- tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló, a Külügyek Tanácsa által 2013. június 24-én elfogadott európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Az EU és Kína – stratégiai kilátások” című 2019. március 12-i közös közleményére (JOIN(2019)0005),
- tekintettel a 2019. április 9-én rendezett, 21. EU–Kína csúcstalálkozó együttes nyilatkozatára,
- tekintettel az EU és Kína között az emberi jogokról folytatott, 1995-ben indított párbeszédre és a párbeszéd 2019. április 1–2-án, Brüsszelben tartott 37. fordulójára,
- tekintettel a Kínai Népköztársaság alkotmányának 36. cikkére, amely garantálja valamennyi állampolgár számára a vallási meggyőződés szabadságához való jogot, valamint 4. cikkére, amely biztosítja a „nemzeti kisebbségek” jogait,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, amelyet Kína 1996. december 16-án írt alá, ám még nem ratifikált,
- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,

¹ HL C 285. E, 2010.10.21., 80. o.

² HL C 199. E, 2012.7.7., 185. o.

³ HL C 238., 2018.7.6., 108. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0343.

⁵ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0377.

- tekintettel az ENSZ Faji Megkülönböztetés Megszüntetésének Bizottságának Kínáról szóló helyzetértékelésében szereplő záró észrevételekre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az EU az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó stratégiai keretében kötelezettséget vállal az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság előmozdítására „külső fellépései kivétel nélkül valamennyi területén”, és arra, hogy az EU „az emberi jogokat helyezi a harmadik országokkal, köztük a stratégiai partnereivel fennálló kapcsolatai középpontjába”; mivel ennek továbbra is az EU és Kína közötti régóta fennálló kapcsolat középpontjában kell maradnia, összhangban az EU-nak pontosan ezen értékek külső fellépései során való fenntartására irányuló kötelezettségvállalásával, továbbá Kína azon kifejezett szándékával, hogy saját fejlesztési és nemzetközi együttműködésében ugyanezeket az értékeket érvényesíti;
- B. mivel Kína sikeresnek bizonyult abban, hogy 700 millió embert kiemeljen a szegénységből, de mivel azóta, hogy Hszi Csin-ping elnök 2013. márciusban hatalomra került, az emberi jogok helyzete Kínában tovább romlott, a kormány erőszakosabban lép fel a békés ellenállással, a véleménynyilvánítás szabadságával és a vallásszabadsággal, valamint a jogállamisággal szemben; mivel a kínai hatóságok több száz emberijog-védőt, jogászt és újságírókat vettek őrizetbe és vontak eljárás alá;
- C. mivel a 2018. február 1-jén hatályba lépett vallásügyi rendeletek szigorúbbak a vallási csoportokkal és tevékenységekkel szemben, és még jobban rákényszerítik őket a párt politikájának követésére; mivel a vallásszabadság és a lelkiismereti szabadság a gazdasági reformok és Kína '70-es évek végi nyitása óta új negatív csúcsot ért el; mivel a világon Kína az egyik ország, ahol a vallási okokból fogva tartottak száma a legnagyobb;
- D. mivel bár a Szentszék és a kínai kormány között 2018. szeptemberben megegyezés született a kínai püspökök kijelöléséről, a keresztény vallási közösségek Kínában egyre fokozódó elnyomással szembesülnek, és mivel a titkos és az államilag jóváhagyott templomok célbavétele, a hívők zaklatása és fogva tartása, a templomok lerombolása, vallási szimbólumok elkobzása és a keresztény gyülekezetekkel szembeni kemény fellépések révén a keresztények egyre nagyobb elnyomással szembesülnek Kínában; mivel egyes tartományokban a kínai hatóságok nem teszik lehetővé a 18. életévüket be nem töltött személyek számára, hogy vallási tevékenységekben vegyenek részt; mivel 2018. szeptemberben Kína betiltotta az ország legnagyobb kongregációját, a Zion templomot, amelynek több mint 1 500 híve volt;
- E. mivel gyors ütemben romlik a 10 millió muszlim vallású ujjurnak és kazahnak otthont adó Hszincsiang helyzete, ugyanis Hszincsiang stabilitása és a felette gyakorolt abszolút uralom a kínai hatóságok elsődleges prioritásává nőtte ki magát, amit egyrészt az ujjurok Hszincsiangon belüli vagy állítólagosan ahhoz kapcsolódó időszakos terrortámadásainak, másrészt a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Terület az „Egy övezet, egy út” szempontjából stratégiai elhelyezkedésének köszönhető; mivel információk vannak arról, hogy a hszincsiangi táborrendszer Kína más területeire is kiterjedt;

- F. mivel létrehozta egy bírósági eljárást nélküli letartóztatási programot, és az ENSZ Faji Megkülönböztetés Megszüntetésének Bizottsága által idézett becslések szerint ennek keretében „több tízezer és egymillió közé tehető azon ujjurok száma”, akiket vádemelés és bírósági eljárás nélkül kényszerítettek meghatározatlan ideig tartó politikai „átnevelésben” való részvételre, és akiket önkényesen tartanak fogva a terrorizmus és vallási szélsőségesség elleni fellépés ürügyén; mivel Hszincsiang tartományban a vallásgyakorlásra és az ujjur nyelv és szokások használatára vonatkozó szigorú korlátozásokat vezettek be;
- G. mivel kialakították az invazív digitális felügyelet kifinomult hálózatát, amelynek keretében arcfelismerő technológiát használnak és adatokat gyűjtenek;
- H. mivel a kínai kormány több alkalommal is elutasította az erőszakos eltüntetésekkel és nem önkéntes eltűnésekkel foglalkozó munkacsoport (WGEID), az ENSZ emberi jogi főbiztosa és más ENSZ-különmegbízottak arra irányuló kéréseit, hogy független vizsgálókat küldhessenek Hszincsiangba;
- I. mivel a gazdasági növekedés és az infrastruktúra fejlődése ellenére az elmúlt néhány évben romlott Tibet helyzete, a kínai kormány ugyanis a biztonság és a stabilitás ürügyén emberi jogok széles körét korlátozza, és könnyörtelenül támadja a tibeti identitást és kultúrát;
- J. mivel Tibetben az elmúlt néhány évben megszorodtak a felügyeleti és ellenőrzési intézkedések, csakúgy, mint az önkényes letartóztatások, a kínzások és a bántalmazások; mivel a kínai kormány Tibetben olyan környezetet hozott létre, ahol semmi nem korlátozza az állami hatóságokat, mindent átjár az általános félelem, valamint a köz- és magánélet minden területét szigorúan ellenőrizik és szabályozzák; mivel Tibetben az etnikai vagy vallási kisebbségekre vonatkozó állami politikákkal kapcsolatos ellenvélemények erőszakot nélkülöző bármilyen kinyilvánítása vagy politikák bármilyen bírálata „megosztónak” tekinthető és ezért büntethető; mivel a Tibeti Autonóm Régióba való belépés ma korlátozottabb, mint valaha;
- K. mivel beszámolók szerint 2009 óta rendkívül sok tibeti ember – többségükben szerzetesnők és szerzetesek – gyűjtotta fel magát, tiltakozásul a Tibetben alkalmazott elnyomó kínai politikával szemben, valamint támogatva a Dalai Láma visszatérését és a vallás szabadságához való jog érvényesítését a Szecsuan tartományban található Aha/Ngaba autonóm prefektúrában és a Tibeti-fennsík más részein; mivel az elmúlt 10 évben nem történt előrelépés a tibeti válság megoldása terén;
1. mélységes aggodalmának ad hangot a több vallási és etnikai kisebbséggel, különösen az ujjurokkal és kazahokkal, valamint tibetiekkel és keresztényekkel szemben alkalmazott, egyre nagyobb elnyomással járó rendszer miatt, amely továbbá korlátozza a kulturális önkifejezés és a vallás, a szólás és a véleménynyilvánítás, a békés gyülekezés és az egyesülés szabadságához való joguk alkotmányos garanciáit; követeli, hogy a hatóságok tartsák tiszteletben a fent említett alapvető szabadságokat;
  2. felszólítja a kínai kormányt, hogy haladéktalanul vessen véget annak a gyakorlatnak, hogy az ujjur és a kazah kisebbség tagjait, valamint tibetieket bűncselekmény elkövetése miatti vádemelés, büntetőeljárás vagy elítélés nélkül önkényesen fogva

tartanak, zárja be az összes tábor és büntetés-végrehajtási intézetet, és azonnal és feltétel nélkül bocsássa szabadon az őrizetbe vett személyeket;

3. felszólít az önkényesen fogva tartott személyek, a meggyőződésük miatt fogva tartottak, többek között a Falun Gong követőinek azonnali szabadon bocsátására, az erőszakos eltüntetés megszüntetésére, és ragaszkodik ahhoz, hogy minden egyén megválaszthassa jogi képviselőjét, hozzáférhessen a családjához és orvosi segítséghez, valamint kivizsgálathassa ügyét;
4. felszólítja a kínai kormányt ujgurok, többek között Ilham Tohti, Tashpolat Tiyip, Rahile Dawut, Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdulla, Abduhelil Zunun és Abdukerim Abduweli, vallási meggyőződésük miatt üldözött személyek, többek között Zhang Shaojie, Hu Shigen, Wang Yi, és Sun Qian, valamint a véleménynyilvánítás szabadságához való joguk gyakorlása miatt megvádolt vagy bebörtönzött tibeti aktivisták, írók és vallási személyiségek, többek között Tashi Wangchuk és Lobsang Dargye szabadon bocsátására;
5. felszólít Gui Minhai svéd állampolgárságú könyvkiadó, valamint két kanadai állampolgár, Michael Spavor és Michael Kovrig azonnali szabadon bocsátására;
6. sürgeti a kínai kormányt, hogy adja át a Hszincsiang városában eltűnt személyek minden adatát azok családjá számára;
7. felszólítja a kínai hatóságokat, hogy vessenek véget a keresztény gyülekezetek és szervezetek elleni kampányaiknak, és állítsák le a keresztény lelkészek és papok zaklatását és fogva tartását, valamint a templomok kényszerített lerombolását;
8. felszólítja a kínai hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a tibeti emberek nyelvi, kulturális, vallási és egyéb alapvető szabadságait, tartózkodjanak a han népcsoport tagjainak kedvező és a tibetiek számára kedvezőtlen betelepítésre irányuló politikáktól, valamint hogy ne kényszerítsék a tibeti nomádokat hagyományos életmódjuk elhagyására;
9. elítéli a „hazafias nevelés” megközelítéssel megvalósított kampányokat, beleértve a tibeti buddhista kolostorok állami irányítására szolgáló intézkedéseket; aggódik amiatt, hogy a kínai büntetőjoggal visszaélnék, és azt a tibetiek és a buddhisták üldözésére használják fel, akik vallási tevékenységeit „szeparatizmusnak” tekintik; sajnálja, hogy Tibetben a buddhizmus gyakorlásának környezete jelentősen romlott a 2008. márciusi tibeti tiltakozásokat követően, és hogy a kínai kormány erőteljesebb megközelítést alkalmaz a „hazafias neveléssel” kapcsolatban;
10. sürgeti a kínai hatóságokat, hogy hajtsák végre a vallás szabadságához való, minden kínai állampolgár számára alkotmányosan biztosított jogot;
11. emlékeztet annak fontosságára, hogy az EU és tagállamai minden politikai szinten vessék fel az emberi jogok megsértésének kérdését a kínai hatóságokkal való érintkezés során, többek között az évenkénti emberi jogi párbeszéd, stratégiai párbeszéd, magas szintű gazdasági párbeszéd és csúcstalálkozó, valamint a következő Európa–Ázsia csúcstalálkozó alkalmával, összhangban az Unió azon kötelezettségvállalásával, hogy

az országra vonatkozó megközelítésében erőteljes, egyértelmű és egységes hangon szólaljon meg;

12. hangsúlyozza, hogy bár az EU és Kína a 21. EU–Kína csúcstalálkozót követően kiadott közös nyilatkozatukban újólal megerősítették, hogy valamennyi emberi jog egyetemes, oszthatatlan, egymástól kölcsönösen függő és egymással összefüggő, az Uniónak sürgetnie kell Kínát, hogy ennek megfelelően járjon el; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 2019. április 9-i EU–Kína csúcstalálkozón ismét marginális szerepet játszottak a sürgető emberi jogi aggályok; úgy véli, hogy ha az EU–Kína csúcstalálkozón az emberi jogok tekintetében enyhe kifejezésmódot használnak, a Tanácsnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ) és a Bizottságnak teljes mértékben el kell utasítaniuk annak figyelembe vételét, és a témáról ki kell adniuk egy külön közleményt, amely érdemben értékeli egyrésről a helyzetet, másrésről azt, hogy miért nem lehetett erőteljesebb kifejezésmódban megállapodni;
13. felszólítja az uniós tagállamokat, hogy akadályozzák meg, hogy a kínai hatóságok az Unió területén annak érdekében zaklassák a türk közösségek tagjait, a tibetieket és más vallási vagy etnikai csoportok tagjait, hogy őket besúgásra készítsék, Kínába való visszatérésre kényszerítsék, vagy elhallgattassák;
14. felszólítja a kínai hatóságokat, hogy biztosítsanak szabad, érdemi és akadálytalan hozzáférést Hszincsiang tartományhoz és a Tibeti Autonóm Régióhoz újságírók és nemzetközi megfigyelők számára, többek között az ENSZ emberi jogi főbiztosa és különleges eljárásai számára; felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának következő ülészakán vállaljanak vezető szerepet egy hszincsiangi tényfeltáró misszió létrehozásáról szóló állásfoglalás vonatkozásában;
15. felszólítja a kínai kormányt, hogy biztosítsa a kínai alkotmányban biztosított polgári jogok korlátlan tiszteletben tartását, tekintettel a nemzeti kisebbségek számára védelmet nyújtó 4. cikkre; a szólásszabadságot, a sajtószabadságot, a gyülekezési és egyesülési szabadságot, a felvonulási és a tüntetési szabadságot védő 35. cikkre; a vallás szabadságához való jogot elismerő 36. cikkre; és a bármely állami szerv vagy tisztviselő kritikával illetéséhez, illetve az ezekre vonatkozó javaslatételhez való jogot biztosító 41. cikkre;
16. nyomatékosan kéri Kínát, hogy ratifikálja a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát;
17. nyomatékosan kéri Kínát, hogy biztosítsa az uniós diplomaták, újságírók és polgárok számára a Tibetbe való akadálytalan bejutást, cserébe azért, hogy a kínai utazók szabadon és nyílt módon beléphetnek az uniós tagállamok teljes területére; nyomatékosan kéri az uniós intézményeket, hogy a Tibetbe való bejutás kérdését komolyan vizsgálják meg az EU és Kína közötti vízumkönnyítési megállapodásról folytatott tárgyalások során;
18. csalódottságának ad hangot amiatt, hogy az EU és Kína között az emberi jogokról folytatott párbeszéd 37. fordulója nem hozott érdemi eredményeket; sajnálja továbbá, hogy a kínai küldöttség április 2-án nem vett részt a civil társadalmi szervezetekkel folytatott eszmecsere előirányozó párbeszéd folytatásában;

19. sürgeti az alelnököt/főképviselet, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy intenzívebben kövessék nyomon a Hszincsiangban bekövetkező aggasztó emberi jogi fejleményeket, ideértve a fokozott állami elnyomást és megfigyelést, és hogy magánúton és nyilvánosan egyaránt szólaljanak fel az emberi jogok Kínában történő megsértése ellen;
20. felszólítja a Tanácsot, hogy fontolja meg célzott szankciók elfogadását a Hszincsiang Ujgur Autonóm Terület elnyomásáért felelős tisztviselőkkel szemben;
21. felszólítja az Uniót, a tagállamokat és a nemzetközi közösséget, hogy állítsák le a Kína által a kiberfelügyeleti és prediktív profilalkotási megoldások kiterjesztéséhez és fejlesztéséhez használt árukra és szolgáltatásokra vonatkozó exportot és technológiaátadást; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Kína már jelenleg is világszerte exportál ilyen technológiákat tekintélyelvű államok részére;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Kínai Népköztársaság kormányának és parlamentjének.